

sørgelige Forhold, at 1 Kr. kun er godt og vel det halve af den Mønt, de ere vant til at regne med hjemme. 'Jeg har gentagne Gange hørt Beklagelser af Folk, der ere blevne indførte hertil, over, at den Løn, der var tilbudt dem, var betydelig højere end den, de fik udbetalt. Derfor og fordi de Folk, som sagt, slet ikke kunne vide, hvad der er gældende Arbejdsløn her i Landet, og det slet ikke er deres Mening at ville optræde som skadelige Konkurrenter til Landets egne Arbejdere, forekommer det mig, at der var god Anledning til at give slige Bestemmelser for udenlandske Arbejdere, selv om man ikke har det for danske.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at Hensynet til de Ulykker, der var skete ved Balotti, ikke kunde bevæge ham til at gøre Forandring i den bestaaende Lovgivning. Det er heller ikke min Mening, at selve Hensynet til Balotti skulde bevæge os dertil, men hvis vi var i Stand til ved Lovgivning at forhindre Gentagelse af den Slags Ugerninger, saa synes jeg, der var Grund til at føle sig opfordret dertil, og de Ugerninger, Balotti og hans Fæller forøvede, skyldtes utvivlsomt bl. a. den Omstændighed, at de ikke kendte noget som helst til Landets Lov og Ret. Jeg ved af personlig Erfaring, at Balotti, før han forøvede sin Ugerning, løb fra det ene Sted til det andet for at se, om der ikke var Mulighed for ham til at faa de Penge, han mente, at han havde til gode.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Opsigelse skal jeg sige, at om det skal være en Frist af 8 Dage, som den højtærede Minister mente var for lidt, eller en længere Tid, Gud bevares! det er ikke det afgørende, naar der blot er en Mulighed for disse Folk til at hæve deres Kontrakter og til i saa Tilfælde at faa, hvad de have til gode. En saadan Lovbestemmelse vilde, tror jeg, være i Stand til i nogen Maade at hindre de Trætter, som opstaa paa Grund af de nu herskende Tilstande. Jeg skal erkende, at det naturligvis i nogle Tilfælde kan være ubehageligt for Godsejeren eller Proprietæren, der har indført Arbejderne, at disse efter nogen Tids Forløb opsigte Kontrakten, men naar man indlader sig med Folk, der ikke have Kendskab til det, de gaa ind til, maa man, synes jeg, finde sig i visse Ubehageligheder derved. Naar man mener at kunne bruge de ukultiverede Folk, man faar fra Ruslands, Polens og Galiziens mest ukultiverede Egne, synes jeg ogsaa, man maa finde sig i visse Ubehageligheder ved at anvende

dem indenfor dette Lands Grænser. Selv om det i nogle Tilfælde vil komme til at virke ubehageligt overfor en Godsejer, synes jeg dog ikke, at Hensynet til, hvad der kan tjene til det almene bedste, af den Grund bør vige til Side. At disse Folk da ville drage fra Sted til Sted som Nomader, som den højtærede Indenrigsminister sagde, tror jeg ikke paa. Jeg har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med en Del af de Folk, og jeg ved, at de hellere end gerne ville blive paa et Sted, hvor der er nogenlunde godt at være, og at de saa langt fra ere omflakkende, at de tværtimod have den største Lyst til at blive paa et Sted, forudsat, at Arbejdsbetingelserne ere nogenlunde gunstige. Jeg mener derfor ikke, der bliver nogen saadan voldsom Omflakken, men at det kun bliver i enkelte Tilfælde, hvor Arbejderne, fordi maaske enkelte af Vilkaarene, under hvilke de skulle arbejde, ikke ere, som de have tænkt sig, saa at de føle sig ilde berørte ved Arbejdsforholdene, ønske at forlade et Arbejdssted. Men disse sjældne Tilfælde, hvor en saadan Opsigelse fandt Sted, vilde jo kunne forhindre uhyggelige Tildragelser af den ene eller den anden Art. Det behøver jo slet ikke at være af samme Slags som Balotti-Affæren, men hvis De ville gennemgaa de socialdemokratiske Blade for den sidste halve Snes Aar, ville De kunne se mange Eksempler paa, i hvor høj Grad saadanne Bestemmelser var ønskelige.

Med Hensyn til Tilsynsmændene udtalte den højtærede Minister, at han erkendte, at det heldigste vilde være, om de var sprogkyndige. Dette er imidlertid ikke Hovedønsket fra vor Side, det, som er Hovedsagen i Forslaget, er, at Indenrigsministeren skal beskikke saadanne Tilsynsmænd. Efter den gældende Lovs Ordlyd kan Indenrigsministeren beskikke saadanne, men han har ingen Pligt til at gøre det. Vi ønske, det skal paalægges ham som Pligt at beskikke Tilsynsmænd — naturligvis sprogkyndige i saa stor Udstrækning som muligt, thi at de skulle kunne noget af de Sprog, de paagældende Arbejdere tale, en russisk, en anden polsk, anser jeg for ganske nødvendigt, da de ellers ikke ville komme til at spille den Rolle, som de bør.

Den højtærede Indenrigsminister lovede at gøre, hvad han kunde, for at udføre Loven saa human som muligt, og jeg takker naturligvis for dette Løfte. Men naar han ogsaa lovede at gøre, hvad han formaaede, for at forandre Forholdet med